

Udvari Krónika

Tragikus kimenetelű vadászbaleset a bihari Igfon erdőben ...

1031. szeptember 5.

Immár harmadik napja gyászol az esztergomi királyi udvar! Udvari tudósítónk szerint a királyi párt teljesen megtörte fiúk elvesztése. István király minden reménye fiával együtt sírba szállt.

Kire marad így hát a királyság?

A hírek szerint Gizella királyné már el is készült a koronázásra szánt miseruhával, melyre az egész királyi család képét ráhímezte. A rossz nyelvek szerint ezt a nagy munkát nem egyedül vitte véghez, volt benne segítsége. Az egész udvar a koronázó ünnepségre készült. Várták haza az ifjú herceget, de helyette csak szomorú halál híre érkezett meg!

“Imre herceget a bihari Igfon erdőben vadászat közben egy földühödött vadkan megsebzett, és sebeibe szeptember 2-án belehalt.”

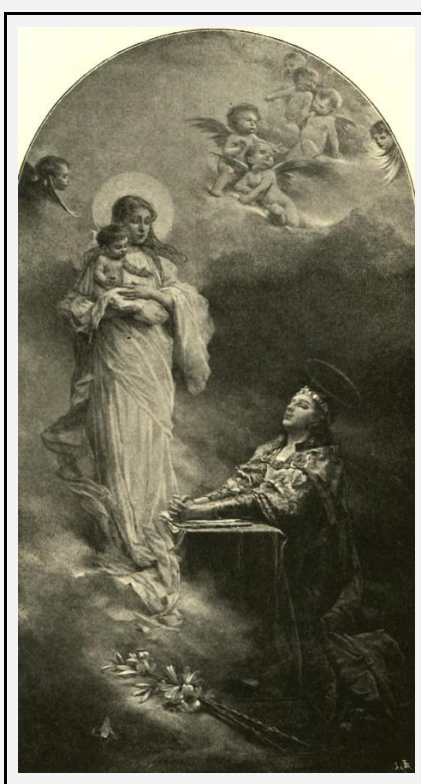
Siratja őt atyja, anyja, szüzi menyasszonya és vigasztalhatatlanul az egész Magyar Királyság.

“Imre herceg ifjúsága virágjában volt, az isteni ajándékok a közönséges emberi természet fölé magasztalták, fel volt ruházva az igazság, bölcsesség, vitéség,

mérséklet, okosság, tudomány, szelídség, irgalmasság, jóság, bőkezűség, alázatosság és türelem erényeivel, ékes volt a katolikus élet meg a közügyek intézésének virtusaival is, hasonlóan atyjához, Istvánhoz!” – így jellemezte őt lapunknak Gellért, csanádi püspök, a herceg egykori tanítója.

Imre herceg halála megoldotta sokak nyelvét. Mindenki csak nemes jellemét élte.

Midőn meghalt nyílt csak szóra szolgálja szája, ki annak idején megígérte, hogy a sírig hallgat. *“Egy alkalommal a veszprémi Szent György templomban időztünk ottan imádságnak adván magát szívében elmélkedett, mi lehetne a legkedvesebb áldozat, amelyet Istennek följajánlhatna?!”*

Hirtelen nagy tündöklésű világosság támadt és isteni szózat hallatszott: “Felette dicséretes a szüzesség; kívánatos, kívánom én, te elmédnek és testednek szüzességét, ezt ajánld nékem, eme szándékodban mindvégig megállj!”

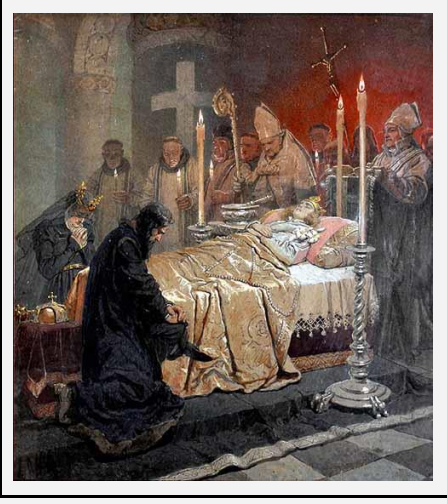
Imre erre ezt válaszolta: „Úr Isten, Te ki vagy mind az egész világnak gondviselője és az emberi erőtlenségnek segítője, ki elragadod a fejedelmek lelkét, aki rettenetes vagy a földnek királyai előtt, végezd el kedvedet bennem.” A jelenést követően megparancsolta nekem a hallgatást, és ő maga se árulta el titkát.”

Bár szóval egyszer se árulta el magát, de annál beszédesebb volt minden tette. Emlékezzünk csak vissza Pannónia Szent Hegyén tett látogatására, ahol az isteni kinyilatkoztatásnak köszönhetően megismerve a szerzetesek érdemeit, kinek-kinek egyenlőtlenül osztotta a csókokat. Az egyiknek egyet, a másiknak hármat, egy harmadiknak ötöt, végül egynek hét csókot adott egymás után. Ezt atyja szótlánul csodálta, a mise végén azonban megkérdezte tőle, miért osztotta egyenlőtlenül a csókokat. A herceg ekkor mindegyikük érdemeit felsorolta atyja előtt, tudniillik, hogy ki-k mennyi idő óta tartott ki a megtartóztatás erényében. Azt mondta, hogy ő ezen megfontolás alapján adott egyeseknek több, másoknak kevesebb csókot, és állította, hogy akit hétszeres csókkal halmozott el, az szüzi életet élt. Erről Mór pécsi püspököt is szeretnénk volna megkérdezni, de ő sajnos nem nyilatkozott az esettel kapcsolatban lapunknak.

Olyan ifjú volt ő, akit szeretett Isten és tiszteltek az emberek.

Oly hihetetlen, hogy immár liliomokkal övezve ravatalán veszik!

A magyar nép nem is hiszi!

Szóbeszéd nélkül terhes a levegő.

A Kárpát – medencét körbelengi és minden “Gerle bújja: Meg-ööööl-ték Szent Iim-rét!”

Találgatják, vajon ki tehetett ilyet?

Nem hiszik, hogy a bihari erdő vadkanja lenne a tettes!

Talán a német császár, Konrád tette? Ő ölhette meg szerettét hercegünket?

Hogy ki tette már nem számít! Búcsút kell inteni!

Búcsúzzunk hát el e “tudós és szent” férfútól, kinek halála az egész Magyar Királyságra hatalmas csapás!

Bővebb információért keresse az Időutazó-t az alábbi elérhetőségen:

<https://www.youtube.com/watch?v=LZLNBIB-qQk>